

Stap 9 – 04-05-09

Afgelopen week reageerde Nederland geschokt op de [aanslag](http://edition.cnn.com/2009/WORLD/europe/04/30/netherlands.queen.car/index.html) (<http://edition.cnn.com/2009/WORLD/europe/04/30/netherlands.queen.car/index.html>) op de Nederlandse Koninklijke familie tijdens de viering van Koninginnedag. Een werkloos geraakte beveiligiger die zijn huur niet meer kon opbrengen, reed met zijn auto door een afzetting heen en probeerde de bus te raken waarmee de Koninklijke familie werd rondgereden. Daarin slaagde hij niet, maar hij raakte wel 27 toeschouwers, van wie er inmiddels 6 zijn overleden.

Een afschuwelijk drama, dat heftige reacties oproept. Direct na zo'n gebeurtenis zie je ook hoeveel spanning er in onze huidige samenleving is opgekropt en hoezeer die zich een uitweg kan zoeken bij gebeurtenissen als deze.

De eerste vraag die mensen zichzelf stellen is 'wat was de huidskleur van de dader'?

Was het mogelijkwijs een moslim, zouden er terroristische motieven schuil kunnen gaan achter zijn daad? En toen de dader blank bleek, waren er direct speculaties op webfora over het feit dat de dader misschien wel een dierenactivist zou kunnen zijn. De koningin draagt immers bont, keurt de jachtpartijen in de Koninklijke bossen goed en werd geroyeerd als beschermvrouwe van de Nederlandse dierenbescherming.

Bij grote, traumatische gebeurtenissen wordt direct gezocht naar daderprofielen, die meteen hele groepen mensen kunnen stigmatiseren.

Dat is gevaarlijk en leerzaam tegelijk. Het sluit ook aan bij bestaande vooroordelen. De FBI demoniseert moslims en dierenbeschermers als de grootste gevaren voor de democratische rechtsstaat en je ziet aan welke twee groepen het eerst gedacht wordt door burgers bij een voorval dat het bevattingsvermogen overstijgt.

De dader bleek in dit geval een werkloos geraakte beveiligiger, naar het zich laat aanzien zonder directe connecties met een speciale stroming in de samenleving op levensbeschouwelijk, religieus, politiek of maatschappelijk gebied. Er wordt gesuggereerd dat het om een gescheiden man zou kunnen gaan die z'n kinderen niet zou mogen zien (een zogenaamde 'dwaze vader') maar die berichten zijn niet bevestigd en leiden ook niet tot een stigmatisering van andere mannen in zo'n positie.

Ook beveiligers werden niet als groep 'verdacht' in de publieke opinie.

Dat zou zeker anders geweest zijn wanneer de dader moslim of activist geweest zou zijn. De daad zou zeker zijn aangerekend aan de groep waartoe hij behoorde en daar ernstige imagoschade hebben veroorzaakt.

In dat kader is het goed om als beginnende politieke partij zorgvuldig te wegen met wie je allianties aan gaat. Het is van het grootste belang dat de keuze die je maakt voor de parlementaire democratische weg om veranderingen op het gebied van dierenrechten te bewerkstelligen, heel duidelijk te markeren.

Wetsovertreders horen niet thuis binnen een partij voor de dieren, omdat zo'n partij nu juist kiest voor het respecteren van de wetgeving of verandering daarvan via legale weg.

De enige manier om daarvan af te wijken is in mijn optiek burgerlijke ongehoorzaamheid, dat wil zeggen de wet overtreden met open vizier, om op die manier duidelijk te maken dat de wet niet deugt. Maar nooit in het geniep, altijd duidelijk makend wie de wet

overtreedt, wat daarvan het doel is en met aanvaarding van de consequenties daarvan zoals een wettelijke toetsing van de wetsovertreding.

Voorbeelden van dergelijke burgerlijke ongehoorzaamheid zijn bijvoorbeeld het laten onderduiken van dieren die geruimd moeten worden volgens de overheid in het kader van ziektebestrijding.

De Nederlandse non moeder Maria deed dat ten tijde van de vogelpest in Nederland en kwam daar openlijk voor uit en verantwoordde zich daar ook voor bij de rechter. Haar actie had een duidelijk doel: zichtbaar maken dat de wetgever ervoor koos gezonde dieren te offeren op het altaar van de economie, op een wijze die dodelijker was dan de vogelpest ooit zou kunnen zijn of was geweest.

Ik zal volgende week meer vertellen over het sluiten van allianties met maatschappelijke groeperingen en partijen. Die keuze kan namelijk bepalend zijn voor het succes van je nieuwe partij!